

[KOMIĘŻNY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w komięga)*.

sg n N komiężn(e). ◇ G komiężn(e)go. ◇ pl G komiężnych.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „komięga” ‘rodzaj tratwy’; stanowiący opłatę na utrzymanie spławności rzek: Jajec komiężnych ex laneo per 20, facit cap. 5 ova 20 per gr 3, et per gallos 4 LustrSand 269; Płacą też komiężnych kur per 4 z łanu LustrSand 274.

Zestawienie: »komiężny czynsz, podatek« [szyk zmienny]: Inszych podatków komiężnych ci kmiecie nie dawają dlatego, iż na złych gruntach osiedli, na piaszczystych. LustrSand 266; Komiężny czynsz. – Komiężnego dawają ze wszystkich łanów jednakowo per gr 6, summa facit mc. 2/30 LustrSand 272.

a. *W funkcji rzeczownika: »komiężne«: Komiężne. – Komiężnego dawają singuli ex laneo per gr 6, facit mc. 1/27 LustrSand 240, 242, 261, 263, 264, 265, 266, 270, 272, 274.*

HG